

Abonamente:

Pe un an	—	—	—	—	300 Lei
Pentru sprijinitori	—	—	—	—	1500 "
Pentru instituții și autorități	—	—	—	—	2000 "

GRANITA

HRISTOS A INVIAT!

„Și a înviat a treia zi după Scripturi...”

„Aștept învierea morților și viața veacului...”

Așa credem și mărturisim toți sfinții. Hristos Fiul lui Dumnezeu, după ce a vestit oamenilor: eomănhelia mântuirii și le-a arătat omeneea fericii, a fost vândut de Iuda de la iacob de bani, a fost răstignit de iudei și jidovii cei răi și a fost îngropat. Dar a treia zi a înviat.

Despre învierea Mântuitorului vorbesc Scripturile descoperite de Dumnezeu și scrise de apostoli, și ei vorbește firea, — primăvara omul, prin graiul poezilor creștini.

Ce grăesc și cum adevăresc Scripturile minunea învierii omului?

Dela Matei cetire

Cel dintâi apostol și evanghelist care vorbește despre învierea Domnului este sf. Matei, în Evanghelia sa, cap. 28. Aci arată el, și așm Duminică dimineața, pe când mormintele mironosițe mergeau la mormânt, s'a făcut cutremur mare, un șer a răsturnat piatra de pe mormânt și Hristos a înviat.

Apoi s'a arătat ucenicilor și Corol-a grăit: *Bucurați-vă!*

Soldatii cari făcuseră de strajă la mormânt, după ce s'au recules de la el, le-a mai trecut spaima, au fugit în oraș și au spus jidovilor ce-i întâmplase, apoi luând bani dela ei ca să mintească, au făcut cum au învățat. Dar vorba aceasta s'a răspândit între iudei până în ziua de astăzi.

Dela Marcu cetire

Al doilea evanghelist, sf. Marcu, vorbind în Evanghelia sa, cap. 16, despre învierea lui Iisus, ne spune, că Mântuitorul înviat s'a arătat femeilor mironosițe, la doi redinvățacei cari plâneau și se tânguiau și mai apoi la toți cei unprezece, muștrându-le necredința și impietirea inimii.

Deci evanghelistul Marcu amintește de trei arătări ale Domnului, după înviere.

Dela Luca cetire

Sf. evanghelist Luca, în cap. 24 scrie mai pe larg despre învierea Domnului; în deosebi despre arătarea lui Iisus învățăceilor Luca și Cleopa în drumul spre Emaus și cum li-s'a descoperit întru frângerea pânii.

Apoi răsare în mijlocul apostolilor incremenți și infricoși și le zice: *Pace vouă!... „Vedeți mâinile și picioarele mele, că eu insumi sunt; pipăți-mă și vedeți că duhul nu are carne și oase, cum mă vedeți pe mine având”*. După ce le-a

arătat mâinile și picioarele și a mâncat în fața lor pâine și miere, Mântuitorul continuă: *„Așa este scris și așa se cădea să pătimească Hristos și a treia zi să i. vieze din morți, și în numele lui să se propoveduiască pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim”*.

Acum lămurește Isus apostolilor prorociile despre viața și învierea Sa și le deschide mintea să înțeleagă Scripturile, cari până acum pentru ei erau neînțelese.

Dela Ioan cetire

Sf. apostol și evanghelist Ioan scrie în cap. 20 al Evanghelistei sale despre venirea la mormânt a Mariei Magdalena și aflarea mormântului gol; despre alergarea apostolilor Petru și Ioan la mormânt și despre arătările lui Iisus în fața Mariei Magdalena, în fața apostolilor în casa cu ușile încuiate și după opt zile lui Toma necredinciosul, incredințându-l despre învierea și dumnezeirea Sa.

Dela Petru cetire

Sf. apostol Petru, în vestita lui vorbire dela Pogorirea Duhului Sfânt, cuprinsă în cartea: *Faptele Apostolilor*, cap. 2, spune despre învierea Mântuitorului următoarele:

„Bărbați din Israel, ascultați cuvintele acestea: Pe Isus Nazarineanul — bărbat adevărit între voi de Dumnezeu, prin puteri, prin minuni și prin semne, pe care, în mijlocul vostru, Dumnezeu print'insul le-a făcut, după cum înșivă știți, — pe aceasta...voil-aflut și pironindu-l, prin mâinile celor fără de lege, l'ați omorât. Dar Dumnezeu l-a înviat, deslegând

durerea morții, întrucât nu era cu putință ca El să fie ținut în moarte... Pe acest Iisus, Dumnezeu l-a înviat, pentru care noi toți suntem martori”.

Dela Pavel cetire

În sfârșit, minunat de frumos și convingător scrie despre învierea Domnului sf. apostol Pavel în scrisoarea cea dintâi către Corinteni, cap. 15.

Aci arată apostolul că *„Hristos a murit pentru păcatele noastre... și că s'a îngropat și a înviat a treia zi, potrivit Scripturilor, și s'a arătat lui Chiffa (Petru), apoi celor doisprezece apostoli și mai apoi deodată la peste cinci sute de frați. După aceea s'a mai arătat lui Iacob, din nou apostolilor și la urma tuturor „mi s'a arătat și mie”, adică sf. Pavel.*

Mai departe scrie el, că dacă Hristos n'a înviat, este deșartă predica și credința noastră creștinească. Dar *Hristos a înviat* din morți, strigă el, fiind „începutura învierii celor adormiți”.

Aștept învierea morților

Sf. ap. Pavel ca să ne încredințeze și mai mult de înviere, pune în legătură învierea Domnului cu învierea trupurilor noastre, la sfârșitul veacurilor:

„Precum în Adam toți mor, așa și întru Hristos toți vor învia”. În Hristos nu nădăjdum numai în viața pământească, ci mai mult în cer. Că de nădăjdum în Hristos numai în viața aceasta, „suntem mai de plâns decât toți oamenii”.

Cum sămânța putrezește și prin moarte înviază într'o formă nouă, la fel sunt și trupurile noastre.

Vom învia cu toții, ca și Iisus și dreptii vor strălucii ca soarele în împărăția lui Dumnezeu. Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al morților, ci al celor vii și în Dumnezeu toți sunt vii..

Graiul primăverii

Despre înviere nu grăesc numai Scripturile, ci și primăvara. După fiecare iarnă geroasă, pământul și firea întreagă se desbracă de tot ce este supus piericirii și se investimintează în flori și viață nouă.

Când zicem primăvară, înțelegem soare și cântec, viață și înviere. La fel când zicem Paști, înțelegem înviere și nemurire și taină și sărbătoare mai presus de toate tainele și sărbătorile.

Magnetul atotputernic

Dar, vor zice unii oameni mai slabi în credință, cum se poate ca trupul ajuns odată în pământ, să mai poată fi chemat la viață? Este cu putință învierea trupurilor?

Pentru a da un răspuns la întrebarea aceasta, să ne adresăm unui bărbat de știință, care pe cât este de mare în istoria științei, pe atât a fost de credincios. E vorba de învățatul Newton, care întrebă odată de niște prieteni, cum de împacă știința cu credința, mai ales cu învățatura despre învierea morților, — a luat un magnet puternic și l'a apropiat de o grămadă de pilitură (praf) de fier, amestecată în praf de pământ. Magnetul a ales și atras în jurul capetelor sale tot fierul din pământ. Apoi a zis înțeleptul: — Vedeți, magnetul meu strânge tot praful de fier amestecat în pământ. Luați o bucată de fier, sărămați-o în pulbere, aruncați-o în pământ sau o amestecați în gunoi — eu o scot de oriunde cu magnetul meu. Apoi, dragii mei, dacă magnetul meu poate face acest lucru, trebuie să admitem că și Atotputernicul Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului va dispune de un magnet ceva mai puternic decât al meu, cu care să strângă din țărâna pământului cenușa și praful oaselor noastre...

Dela poezi cetire

Am spus mai la început că despre înviere vorbesc nu numai Scripturile și firea, ci și poezii creștini.

(Continuare în pagina 3-a)

BOABE DE SUFLET

Dureri sătești

Cine străbate chiar în goana mașinii, satele noastre, rămâne pe drept cuvânt surprins de mizeria ce o vede. Mizerie aparentă însă, pentru că în dosul hainelor murdare și zdrențuite pe cari țărânul le îmbracă în cursul săptămânii, se ascunde o îmbrăcămintă îngrijită pentru sărbători.

Spiritul acesta de a cruța, este o caracteristică bună, dar totuși nu este nicicum recomandabil în măsura în care e practicat. Desigur, impresia de mizerie iremediabilă pe care și-o formează călătorul de-o clipă prin satele noastre, va rămâne vie, pentru că el așa a văzut!

Dar, dacă în zi de sărbătoare, îmbrăcămintea este curată și îngrijită, ea nu este în același timp demnă de apreciat, pentru că este o îmbrăcămintă falsă, artificială, enorm de mult distanțată de portul românesc original al județului nostru.

Căci — în deosebi dela război încoace — inflația cu inerenta ploaie de bani, a dezvoltat și în plugăria modestă până atunci, gustul luxului.

Și astfel, am avut de înregistrat o totală diformare a portului.

În locul industriei casnice din care se confecționa înainte toată îmbrăcămintea plugarului, a venit pânza de fabrică mai costisitoare și mai proastă.

Locul acesteia a fost ocupat mai apoi de produsele de mai bună calitate, din care țărâncile noastre își fac rochii „lisseuri“ și cine știe ce alte bazaconii.

Vin apoi „pantofii“ — căci la țară se poartă acum pantofi veritabili confecționați în fabrici — cari nu odată sunt de lac și cu tocuri exagerat de înalte!

De ce toate lucrurile acestea, nu știu! În orice caz însă, preotul și învățătorul, factorii principali și determinanți ai rezistenței noastre în cursul atâtor veacuri, au aci o mare și nespuse defru-moasă misiune: aceia de a îndruma iar poporul spre industria casnică.

Iar medicului rural îi revine sarcina de a desobișnui femeile de farduri.

Obrazul sănătos al țărăncuței noastre

este acum palid și chiar respingător, pentru că a cunoscut prea din vreme și perseverență a cunoaște chiar după ce îmbătrânește, „rumunelile“ și produsele farmaceutice dubioase, pentru crearea unei frumuseți artificiale și stricacioase sănătății.

Pentru că însă această misiune a medicului, să se bucure de succes, socotim că o ordonanță a serviciilor sanitare județene — dacă nu chiar a Ministerului Sănătății — prin care să se interzică în farmaciile rurale vânzarea diferitelor pudre și roșeli de buze și obraji, ar fi cât se poate de bine venită și laudabilă.

Iată aci doar două racile ale satelor noastre.

Cea dintâi cade în sarcina conducătorilor spirituali ai satelor iar cea de-a doua în sarcina medicului.

Nu ne indoim că aceștia își dau seama de pericolul ce-l prezintă cele spuse mai sus, și în cazul că înțeleg portulul prosperării satelor și a igienei rurale, își vor da toată silința pentru realizarea lui

Gheorghe Voicu

Muzica poporană a Aradului

Dintr-o convorbire pe care dl. Emil Monția, merituosul compozitor Arădan, a acordat-o corespondentului ziarului „Universul“ desprindem un foarte semnificativ și important pasaj, privitor la muzica poporană din județul nostru.

„Muzica poporană românească din județul Arad, e mai aproape de perfecțiune decât muzica din celelalte regiuni ale țării“.

Desigur, aparent, pasajul acesta este numai măgulitor pentru vanitatea muzicală a arădanilor. Valoarea lui însă din punct de vedere cultural, este incomparabil mai mare.

Se știe că județul nostru face parte integrantă din finutul revendicat de către vecinii noștri dinspre Soareapune.

Se mai știe că acești vecini contestă românilor orice calități culturale, afirmând sus și tare inexistența manifestărilor noastre pe acest tărâm, continuând afirmația, că tot ce avem, tot patrimoniul nostru cultural, l-am dobândit din contactul cu ei!

„Innoirea“

În cursul lunii Mai va apărea revista „INNOIREA“, publicată de atitudine intelectuală și luptă spirituală sub conducerea apreciatului publicist Tiberiu Vuia și cu colaborarea tinerelor condeie din Arad precum și ale mai multor publicști ai regiunii.

„Ideia“

Este o revistă din care a apărut abia cel dintâi număr, tipărit foarte în griji, chiar elegant, așa încât impresionează plăcut și prin aspectul exterior.

„Ideia“ este scrisă aproape în întregime de directorul ei: d Sever Stoica. Este acesta un nume în gazetăria românească și nu i nevoie să l prezentăm. Ținem totuși se accentuăm sinceritatea fiecărui rând, fiecărui fraze, a fiecărui cuvânt cuprins între scoarțele revistei dlui Stoica. Sunt luate pieptis problema cari interesează pe toată lumea și discutate sub unghiul obiectivității.

În ceea ce privește calitatea formei repetăm: Sever Stoica.

p.

Primăria Comunei Glogovaț
Nr. 683/1937.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 15 Mai 1937, se va ține la Primăria munei Glogovaț licitație publică pentru următoarele lucrări și nituri:

La ora 8 pentru furniturile cancelarie.

La ora 8¹/₄ pentru iluminarea localurilor.

La ora 8¹/₂ pentru furnizarea lemnului necesare primăriei.

La ora 8³/₄ pentru furnizarea lemnului necesare școlilor.

La ora 9 pentru registrele și imprimarele necesare primăriei.

La ora 9¹/₄ pentru mobilier și reparațiuni.

La ora 9¹/₂ pentru cărțile legi.

La ora 9³/₄ pentru reparațiuni la edificiile comunale.

La ora 10 pentru furajele, medicamentele, harnașamentele necesare animalelor de reproducție.

La ora 10¹/₂ reparațiuni la anctorul comunal.

La ora 10³/₄ medicamente pentru săraci.

La ora 11 lucrări la întreținerea drumurilor.

La ora 11¹/₄ iluminatul drumurilor.

La ora 11¹/₂ lucrări la intrsur-nerea podurilor, punților, etc.

La ora 11³/₄ lucrări la intrsur-nerea fântânilor.

La ora 12 echipamentul rațivar și de iarnă a garzilor.

La ora 12¹/₄ armament pentru garzii comunali.

Licitățiunile se țin în conformță-tate cu dispozițiunile L.C.P. și Lerofertanții vor depune odată ter-oferta și o garanță de 5%.

Condițiunile de licitație se vedeavea zilnic în biroul primăriei.

În caz că licitația I va rămânrefără rezultat, licitația a II-a nuavea loc la 29 Maiu 1937, la aceștiuoră și cu aceleași condițiuni.

Glogovaț, la 16. Aprilie 1937

Primăria

Realizări în județul Arad

În ședința consiliului județean d-l Prefect Dr. IOAN GROZA a făcut următoarea dare de seamă asupra activității administrative a județului Arad.

(Urmare din numărul trecut)

X. Mașini și unelte pentru întreținerea drumurilor județene

S'a cumpărat un compresor, un tractor, două pluguri și o căruță la compresor, în suma totală de Lei 761.300.

Este știut ce importanță mare au aceste mașini și unelte la ținerea în bună stare a drumurilor.

XI. Inzestarea Legiunei de jandarmi din Arad

Pentru inzestarea jandarmilor aparținători Legiunei de jandarmi din Arad, județul a contribuit cu suma de Lei 755.460 și anume:

1. Pentru cumpărări de cai secțiilor de jandarmi cu suma de Lei 120.000

2. Pentru cumpărări de bocanci (150 perechi) pe seama jandarmilor Lei 72.750.

3. Pentru cumpărări de 230 vestoane, 250 perechi pantaloni, 250 bluze, 250 cămăși și 250 șepci Lei 456.710.

4. Pentru cumpărări de motociclete

(2 buc.) pe seama Legiunei Lei 104.000.

XII. Imprimeria județului

În raportul nostru general precedent am arătat situația Imprimeriei jud. Arad.

De data aceasta țin să remarc numai, că aceasta Imprimerie a fost pusă de noi în stare legală de funcționare, producând cele mai frumoase rezultate.

XIII. Animale de reproducție

S'au dat de către Camera de Agricultură din Arad total 604 capete, în valoare de Lei 6.408.000,

iar de către județ pentru procurarea serului necesar vaccinării animalelor suma totală de Lei 419.425.

XIV. Unelte agricole

S'au dat de către Camera de Agricultură din Arad 2685 buc., în valoare de Lei 1.836.120.

XV. Semințe pentru cultură

S'au repartizat pentru producători și sinistrați 732.431 Kgr. (grâu, porumb, trifoi, etc.), în valoare de Lei 3.349.097.

XVI. Pepiniere

Înființate 5 și mărite 2, de către Camera de Agricultură Arad, în val. de Lei 405.974.

XVII. Altoi

S'au repartizat comunelor și locuitorilor 44.448 buc., în valoare de Lei 702.220.

XVIII. Plantațiuni

Pe drumuri și în alte locuri, în valoare de Lei 115.800.

XIX. Impăduriri de terenuri degradate și regenerări

286 Ha. cu contribuția comunelor, în valoare de Lei 394.720.

XX. Îmbunătățiri de islazuri

139.917 Ha. cu contribuția Eforiilor și asociațiilor de pășuni, în valoare totală de Lei 1.717.524.

XXI. Porumb distribuit

a) De stat și județ:
1. Gratuit 26.570 Kgr., în val. de Lei 53.531.

2. Pentru lucrări 397.520 Kgr., în valoare de Lei 910.473.

b) De Camera de Agricultură Arad 129.043 Kgr. cu plată, în val. de Lei 1.058.056.

XXII. Ușurări de impozite

S'au făcut prin reduceri, de către stat Lei 61,183.081

de către județ Lei 12,504.039

de către comune Lei 27,610.886

Total Lei 101,298.006

XXIII. Scăderi din datoriile comunelor ce aveau față de județ

a) 1. Din contribuțiunile vechi ale comunelor Lei 1,386.179.

2. Din taxele de îngrijire a bolnavilor săraci tratați în Spitalul județean din Arad Lei 623.001.

3. Din taxele de îngrijirea bolnavilor săraci tratați în spitalul Ineu Lei 264.642.

4. S'au compenzat de către județ datoriile comunelor pentru taxele de îngrijire ale bolnavilor săraci ce aveau plătit la Sanatoriu de Tuberculoși Spitalul de copii din Arad, administrația Municipiului Arad, cu sumele ce datoră Municipiului la județ în contul taxelor de îngrijire ale bolnavilor săraci tratați în spitalul județean Arad Lei 1,612.953.

Total Lei 3,886.775.

(Va urma)

Semnificația metafizică a Învierii

Sărbătoarea pascală este coborârea de marmoră a creștinismului și fără această sărbătoare creștinismul nici nu se poate imagina. Aceasta este, prin excelență, sărbătoarea vieții și pentru că e documentarea cea mai frumoasă a vieții, și cea mai mare sărbătoare a creștinismului.

Prin înviere, Iisus a sfărâmat existența noastră: moartea; prin înviere, Christos ne încredințează cu picătura de lumină a soarelui: nu murim. De aceea, Paștile sunt sărbătoarea lui Iisus, în sensul că numai în Iisus e viață. Și ce paradoxal pare ca tocmai răstignirea lui Iisus să fie sărbătoarea vieții, ca tocmai răstignirea lui să aducă cea mai mare bucurie a vieții noastre.

Noi ne bucurăm, întrucât Iisus a înviat și pentru că înviind, ne-a lăsat încredințat că și noi vom învia, dacă trăim în spiritul lui.

Învierii este un miracol și pentru că este un miracol, în fața creației pare o absurditate. Cum să creadă rațiunea ce sesizează numai lucrurile palpabile, în înviere, un fapt, prin esență spirituală? Absurditatea rațiunii începe în momentul când ea, rațiunea, un fenomen al spiritului, tăgăduiește spiritul, neagă învierea, în numele rațiunii. Prin această negație rațiunea nu poate nega spiritul, ci se neagă pe ea însăși cum Petru l-a tăgăduit pe Christos; pentru că negația spiritului probează terorialitatea, iar negația învierii, limită rațiunii ce nu-și poate lua sursorului alb pe capile credinței.

Negația învierii este negația rațiunii. Dacă nu există înviere, nu există nici rațiune. Dar rațiunea există.

Învierii pare o absurditate pentru rațiunea închisă ca într'un zid de beton al închisorii în păcat, dar în această absurditate crede de două milenii, toată omenirea.

Învierii a înălțat din nimic, catedrala superbă a creștinismului. Sfântul Agustin a afirmat cu drept cuvânt, în *Civitate Dei*: „Acea ar fi învierea cea mare, dacă omenirea s'ar fi convertit fără minunea învierii. (XXII, 5).

Fără înviere, nici n'ar exista creștinism, pentru că, după cum spune sfântul apostol Pavel în scrisoarea către Corinteni: „Și dacă n'ar învia Christos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică și zadarnică, este și credința noastră“ (I, 15, 14).

Cine nu crede în înviere, nu poate să creadă nici în Iisus. Cine nu crede în Iisus, nu poate să creadă nici în Dumnezeu. Cine nu crede în Dumnezeu, nu poate să creadă nici în om. Dacă nu există înviere, nu există viață viitoare și dacă nu există înviere, noi nu suntem decât niște animale, cei mai buni între noi sunt cei mai buni în înțele creștinesc, ci ucigașii, hoții, fățarnicii, curvarii și precurvarii.

Fericiți cei ce cred în înviere. Dar oamenii sunt așa de co-

rupți prin căderea în păcat a primului om, încât nu cred în înviere sau se îndoiesc de ea.

Și când Iisus a înviat, a trebuit să încredințeze despoile învierea Lui. E simbolic pentru tragismul neînțelegerii umane că omenirea a câștigat mărturia cea mai puternică pentru învierea lui Iisus prin Toma Necredinciosul. „Toma, zis Geamănul, unul din cei doisprezece, nu era cu ei (cu apostolii n. n.) când a venit Iisus (spre a-i încredința de înviere n. n.). Ceilalți ucenici i-au zis deci: Am văzut pe Domnul. Dar el le-a răspuns: Dacă nu voiu vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voiu pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.“

După opt zile, ucenicii Lui Iisus erau iarăși în casă și era și Toma împreună cu ei. Pe când erau împreună cu el, venit Iisus, a stat în mijloc și le-a zis: „Pace vouă“. Apoi a zis lui Toma: „Adu-ți degetul încoace și uită-te la mâinile Mele și adă-ți mâna și pune-o în coasta Mea și nu fii necredincios, ci credincios“. Toma a răspuns și i-a zis: „Domnul meu și Dumnezeul meu“. „Toma, i-a zis Iisus, pentru că M'ai văzut ai crezut. Ferice de cei ce n'au văzut și au crezut“. (Ioan 20, 24—25).

Dar învierea nu este numai pusă la îndoială, ea este și ridiculizată de către cei răi, în sufletul cărora s'a încuibat Satana.

Dacă învierea există, sărbătoarea pascală aduce pierzarea lor. Învierea este o dovadă nesdruncinată că ei sunt pierduți.

Învierii Domnului a înspăimântat și pe apostoli: „Noli Me timere, Ego sum“. Ea este moartea păcătoșilor. Sărbătoarea aceasta anunță moartea lor.

Cine nu crede în înviere trăiește, dar are moarte într'însul; cine crede, va muri, dar are viață într'însul.

De aceea, astăzi când atâta lume se teme de existența lui Iisus, când pe atâția îi sperie învierea, când atâția îl spurcă ca să-și apere păcatele și rodul păcatelor, noi nu putem repeta decât cuvintele Lui: „Nolite timere, Ego sum“, și să exclamăm cu bucuria frenetică a vieții care se renaște în primăvară:

HRISTOS A INVIAT!

O, dacă cât mai multă lume ar putea răspunde din toată inima:

ADEVĂRAT CĂ A INVIAT!

S. St.

Concert de Paști în Grădiște

Societatea corală „Unirea Grădișteană“, aranjează a 2-a de Paști, în sala cinematografului din Arad-Grădiște.

Din fondul ce se va aduna cu acest prilej, aranjatorii voesc să cumpere un clopot pentru biserica ortodoxă română din acest cartier.

DE PAȘTI

„Granița“ îmi cere câteva cuvinte pentru numărul de Paște. S'ar putea oare ca Paștelor să nu li-se asocieze spontan, dar logic, ideea de Înviere? Și Învierea nu înseamnă oare redeşeptarea unei vieți la aparență moartă, care aștepta doar manifestarea unei credințe nestrămutate în adevărul ce numai necredințate îl refuzau? Iată, de ce, vin să urez „Graniței“ și prin ea întregii prese din Arad, din prilejul Paștelor, să le dea duhul binelui înaintași din antebelicul Arad, binecuvântata inspirație, ca prin condeiul tinerilor și talentaților reprezentanți ale acestei zbuciumate, încercate și totuși admirabile lumi să reinvie în nizuințe, țeluri și dialectică presa din Aradul de altă dată. Se văd atâtea începuturi încurajatoare,

se înmulțesc semnele ce ne îndreptățesc a crede, că entuziasmul, sincera convingere, idealismul și un sănătos naționalism, — tot atâtea condiții indispensabile unei bune condiții în special de problemele graniței se substituie tot mai puternic falsului elan, convingerilor de ocazie, materialismului și lipsei de demnitate națională. Dacă „Granița“, se ocupă în special de problemele graniței de vest, se impune să arate tuturor că, pentru eternizarea acestor granițe se lucrează cu demnitate și constructivism de către toți și spre binele tuturor. Să reinvie încrederea tuturor în bunăcredința și bunăvoința tuturor. Să dispară ura și pizma, ca să putem reinvia duhul înaintașilor noștri pentru a merita binecuvântarea lor.

Dr. R. Coțoiu

HRISTOS A INVIAT!

(Continuare din pagina 1-a)

Paștile noastre creștinești, imbracă o haină de sărbătoare și îmbrăștie în suflute o pace și bucurie pe care numai la Paști o simțim.

Bărbății înzestrați de Dumnezeu cu darul facerii de versuri și cântări, au căutat în toată vremea ca farmecul acesta deosebit al Paștilor să-l prindă în versuri și ca noi cetindu-le să putem pătrunde cât mai adânc în taina nepătrunsă a învierii.

Din rândul lor amintim numai frumoasa poezie alui G. Coșbuc, „La Paști“, și a lui O. Goga: „E sărbătoare“ din care cităm aici numai primele două strofe:

— E sărbătoare pe câmpie
Și'n suflute de sărbătoare,
Învierii furele e iarbă
Sub ploaia razelor de soare.

Sunt Paștile cele frumoase
Și'n fire svonul lor străbate,
Clopotnița-și îndoiaie trudnic
Încheieturile uscate...

G. Coșbuc, înfiorat de liniștea și bucuria Paștilor, străbate și mai adânc în taina învierii, turnând în versuri nemuritoare vraja ce o cuprinde aceasta zi, minunată și unică în calendarul creștinului.

În sat e sărbătoare și creștinii își zic când se' ntâlnesc: Hristos a înviat. Prin văzduh par'că se aud cuvinte șoptite: sunt glasurile morților. E liniște, „că Duhul Sfânt

stă în cer zboară“. În altar se repetă stihurile învierii.

Și clopotele cântă rar:

Ah, Doamne, să le-auzi prin vale,
Cum răd a drag și plâng a jale!

Biserica plină de lumină chiamă poporul la rugăciune și cântare. În urma convoiului ce se îndreaptă spre casa Domnului,

Vezi șovăind câte o bătrână
Cu micul ei nepot de mână!

Dar iată că poetului îi vine în minte chipul mamei singuratice, care-și plânge copilul dorit.

La zimbet cerul azi ne cheamă,
Sunt Paștile! Nu plânge mamă!

Paștile Domnului

Intr' adevăr ziua de Paști este sărbătoarea sărbătorilor. Acum fețele creștinilor sunt mai luminate ca oricând, acum slujbele sfintei Biserici sunt mai frumoase, mai tainice și mai înălțătoare ca oricând altădată.

Pacea deci și binecuvântarea Domnului să fie peste toți, ca toată creștinătatea, într'un glas, cu o inimă și cu un gând să preamărim minunea și să cântăm taina ei;

„Învierii ta, Hristoase, îngerii o laudă în ceruri. Și pe noi pe pământ ne învrednicește cu un glas să te mărim!“

Visarion

Petru Neagoe

Românul realizator de artă pură a reușit să se impună unei lumi foarte exigente. Dacă am pomeni numai Germania și Franța, țări în care s'a ajuns la o maturitate intelectuală, și care ne-au acceptat fiul ca pe un binecuvântat al zeilor, ar fi de ajuns să ne dăm seama de valoarea celui ce se numește Petre Neagoe.

Cu încadrarea acestui vlăstar al neamului nostru în creația creatorilor cu renume mondial, s'a conturat clar conținutul de valoare universală al spiritului creator românesc.

Izbânda lui Petre Neagoe — azi binecunoscutul scriitor american, dar care se desprinde prin origină, temperament și sursă de inspirație din conglomeratul românesc, întremnează un altădată marele nostru literar, din cauza lipsei de traducere s'au mărginit a se bucura numai de o repatație hotărnică de granite țării.

Subiectele pe care le-a tratat până acum Petru Neagoe sunt alese direct

din viața românilor ardeleni și asupra întregii sale opere regentează un sentiment de înaltă mândrie față de calitățile spirituale ale rasei sale.

Adunare colegială

Implinindu-se zece ani dela absolvirea școlii normale profesionale din Arad, absolvenții seriei din 1927, se vor întruni în ziua de 29 Iunie c., la Academia Teologică.

Noul director al

B. N. R.-Arad

După plecarea d-lui Victor Borcea, din fruntea Băncii Naționale, filiala Arad, care a fost mutat la centrala din București, locul d-sale a fost ocupat de d. N. E. Caspar, fost conducător al Băncii Naționale, filiala Făgăraș, până în prezent.

Pastorală de Paști

a P. S. S. ANDREI

din mila lui Dumnezeu, dreptcredinciosul Episcop al Aradului, lenopolei și Hălmeagului, precum și al părților din Banatul-Timișan

Iubitului Cler și Popor din această de Dumnezeu păzită eparhie dar și pace dela Dumnezeu-Tatăl, iar dela Noi, arhierescă binecuvântare

Iubiții mei fii sufletești

Răsună iarăși în jurul nostru imnul de bucurie: „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le”. Răsună de pe buze omenești și se înalță tainic din natura ce renaște sub ochii noștri.

Care dintre noi nu e zguduit de fiori de bucurie la auzul acestei, solii, venită din altă lume?

Cine ar putea spune câte simțăminte și gânduri cucernice incolțesc în sufletul nostru nemuritor, — ca totatăția muguri chemați la viață de soarele primăverii, — la auzul acestui imn al vieții, ce se repetă an de an?

Viața parcă prinde acum glas și ne grăește astfel: „Omule cu suflet nemuritor, nu te înfricoșă de mormânt, căci dincolo de el te așteaptă învierea. Nu te-ai obișnuit tu oare ca după fiecare apus de soare să aștepti iarăși răsăritul lui? Cum, tocmai tu, ființa cea mai aleasă a Creatorului, tu, chipul și asemănarea Lui, să te cufunzi într-o noapte fără de sfârșit?”

Sufletul își desfășoară acum aripile și se înalță spre cer, lăcașul luminii și al nemuririi. Bucuria și pacea se așterne astăzi peste tot sufletul credincios și toate nădejile lui de mai bine renasc întinerite, pentru că Învierea Domnului este primăvara sufletelor credincioase.

Poporul nostru a știut odinioară să se bucure din toată inima, de praznicul cel luminat al Învierii Domnului. Paștile românești erau un prilej de a se împăca întreolaltă cei învrăjbiți, așa cum se cântă în catavasi: „Cu bucurie unii pre alții să îmbrățișăm, și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pre noi”.

Poporul ieșea renăscut sufletește, mai bun, mai blând, mai credincios, din fiecare praznic al Învierii Domnului. Strămoșii și părinții noștri, cari duceau o viață grea de suferințe, în robie, își întorceau privirea spre Hristos-Domnul tocmai cum florile își întorc fața spre soare, și din Învierea Domnului sorbeau puteri noi de viață și de nădejde. Și Dumnezeu a binecuvântat credința lor. România-mare, această înviere a neamului nostru, își are rădăcinile ei în credința, pe care poporul nostru a avut-o în Învierea Domnului.

Bucuria și pacea ar trebui să fie și astăzi netulburate în inima fiecărui fiu al neamului și cetățean al țării noastre, binecuvântată de Dumnezeu cu toate bogățiile lumii.

Pentru ce nu se mai înalță valuri de bucurie din inimile noastre la praznicul Învierii Domnului? Pentru ce cântăm noi numai de pe buze troparele Învierii? Pentru ce zorii adevăratei învieri a țării și a neamului nostru întârzie încă să se arate?

Iubiții mei fii sufletești,

Mai înainte de a ajunge la unirea într-o singură țară, neamul nostru prin aceeași credință în Isus Hristos ajunsese la cea mai puternică unitate sufletească. Aceeași credință ortodoxă ne-a înfrățit deasupra munților și hotarelor. Astăzi, deși uniți într-o singură țară, neamul nostru este amenințat de o primejdie,

mai mare decât aceea ce vine dela armele ucigătoare în războaie. Suntem în primejdie de a ne pierde sufletul. Și „ce va folosi omului dacă va câștiga lumea întreagă, iar sufletul său îl va pierde?” (Mat. 16. v. 26).

Unitatea sufletului nostru românesc e grav primejduită prin desbinare și instreinare.

Vă aduceți aminte de apostolii mincinoși ce nu de mult au început să împânzească satele noastre spunând că vin să ne aducă o religie mai bună? Cu câtă ușurință s'a împărțit poporul nostru în secte religioase, care predică ura față de cei ce au rămas credincioși Bisericii strămoșești. Aceasta a fost cea dintâi fărâmițare a sufletului nostru. Judecându-i astăzi, după trecerea timpului, pe acei apostoli ai urii, din roadele lor, cine mai poate spune că Hristos Domnul ar fi acela care i-a trimis în mijlocul poporului nostru?

În România-mare s'a adăugat apoi la desbinarea religioasă și împărțirea neamului în partide politice, cari se dușmănesc în unele locuri până la cuțite. Săteni și orașeni pașnici, a căror chemare ar fi să-și vadă cinstit de casă, gospodărie și meserie, se avântă cu patimă în politică, sporind vrajba și dușmănia între frați, fără de a duce carul treburilor obștești cu vre-un pas mai înainte.

Alți fii ai neamului se pun în slujba ideilor străine, importate în țara noastră, idei cari făgăduesc că vor să aducă raiul pe pământ. Așa de pildă, bolșevicii vor să dărâme totul, pentru ca pe ruine și sânge să zidească o lume nouă, a blestemului.

Cine mai recunoaște fața adevărată a neamului nostru în mijlocul acestor învrăjbiți și destrămări sufletești? La ce ne mai folosește unirea într-o singură țară, cu bogățiile cele mai mari, dacă ne vom pierde sufletul și nu vom mai fi în stare să apărăm, ca mâine, hotarele? Pentru că scris este: „Orice împărțire care se desbină întru sine se pustiește și orice cetate sau casă care se desbină întru sine, nu va mai dăinui”. (Mat. 12. v. 25).

Iubiții mei fii sufletești,

Iată pentru care pricină poporul nostru nu mai gustă astăzi adevărata bucurie a Învierii Domnului. Iubirea noastră a răcit, mila a pierit, iar ura s'a făcut stăpână peste inimă.

În felul acesta se sfarmă marea unitate sufletească ce ar trebui să călăuzească pe fiii neamului, uniți în cugete și simțiri. Fiecare urmărește acum micile sale interese, iar ca urmare o decădere se constată în viața obștească.

Cunoștințele omenești au sporit, încât astăzi orice sătean știe mai multe lucruri decât părinții săi. Aceasta îl face îngâmfat și încrezut în sine. Însă spre rușinea noastră, în cele dumnezeiești neștiința crește tot mai mult. Nici cunoașterea lui Dumnezeu, care cu suflarea Lui ne învalăue în fiecare clipă, și prin semne văzute în jurul nostru, ni se face cunoscut, — nici cunoașterea voinții și a legilor Lui nu a sporit în zilele noastre. Dimpotrivă, în veacul tuturor

științelor, sufletul nostru este mai aplecat ca oricând de a sluji fapturii în locul Făcătorului.

Omul, fiul veșniciei, aleargă după cele vremelnice neștiind că „cele ce se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice”. (II. Cor. 4. v. 18).

Orice decădere începe întâiu în suflet. Când se stinge credința în suflet, atunci omul devine robul trupului și proclamă trupul ca idol al său. Iar „faptele trupului — zice sf. Apostol Pavel — sunt cunoscute, ca unele ce sunt: desfrânarea, necurăția, destăbălarea, slujirea idolilor, fermecătoria, vrăjbiile, sfada, gelozia, mâniile, gâlcevile, desbinările, pizmuirile, bețiile, chefurile și cele asemenea acestora, despre care, vă spun dinainte, că cei ce fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu”. (Gal. 5. v. 19—21)

Grija numai de cele trupești duce la îndobitocirea omului, până când îngrijirea sufletului ne apropie de Dumnezeu, făcându-ne tot mai mult asemenea chipului Său.

Iubiții mei fii sufletești,

O mare înviere sufletească va trebui să vină peste fiii neamului nostru, pentru că bucuria Paștilor să fie iarăși deplină, ca pe vremea strămoșilor noștri, cari fiindcă au avut credință vie în Hristos și ajutorul cerului de partea lor, nici o putere omenească nu i-a putut clinti din loc, ci Dumnezeu i-a ocrotit, i-a sporit și i-a izbăvit.

Numai întorcându-ne la credința în Hristos, în forma ei cea nestrucată moștenită dela strămoși și numai încopciindu-ne prin datinile religioase în rădăciunile neamului, pentru că aceeași sevă de viață să ne însufletească pe toți, vom putea reintregi unitatea sufletului românesc astăzi atât de primejduită.

O înviere creștinească, în viața individuală și cea de stat, e singura cheazăie a veșniciei noastre pe acest pământ. Nădăduim că ea o să vină, pentru că neamul nostru s'a născut dela început creștin, n'a cunoscut niciodată păgânismul și ca atare este un popor închinat din leagănul său lui Hristos și vieții celei veșnice.

E un obicei atât de frumos la noi Românii de a ne întâmpina unii pe alții, în cele 40 de zile după Paști, cu salutul: „Hristos a înviat!”. În acest salut se cuprinde și o întrebare. Întrebarea este aceasta: „Crezi tu cu adevărat că a înviat Hristos?”. Cel ce răspunde „Adevărat, a înviat” trebuie să-și dea seama că face o făgăduință, de a vieții după poruncile Aceluia pe care-L mărturisesc că a înviat. De aceea răspunsul acesta trebuie să izvorească din inimă curată, și să fie ecoul unei vieți renăscute, ce săltă de bucuria Învierii.

Toate necazurile, mari sau mici, ale vieții noastre, vor afla atunci alinare în bucuria și pacea, imbiată sufletului nostru de Hristos cel înviat.

Această bucurie și pace doresc eu să se înstăpânească în sufletele voastre și să rămână pururea cu voi, pentru că răspunsul vostru la salutul de Paști să fie izvorit din adâncul inimii și întemeiat

Primăria comunei Traunau
No. 483/1937.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 15 Maiu 1 la orele fixate mai jos se va ține în localul Primăriei Traunau tație publică pentru executarea lucrărilor și furnizarea material necesare comunei pe anul financiar 1937/38 după cum urmează:

- Dosar No. 154/1937 la ora 8 pentru repararea edificiului mării.
 - Dosar No. 156/1937 la ora 8:30 pentru facerea plantațiunii în pepeneria comunală și pe lău drumurile comunale
 - Dosar No. 157/1937 la ora 9 pentru îngrijirea casei pădurii lui și furnizarea alor 2 mașini gătit.
 - Dosar No. 158/1937 la ora 9:30 pentru facerea unei fântăni în pădurea comunală.
 - Dosar No. 159/1937 la ora 10 pentru întreținerea drumurilor comunale.
 - Dosar No. 160/1937 la ora 10:30 pentru întreținerea și repararea podurilor comunale.
 - Dosar No. 171/1937 la ora 11 pentru îngrijirea și repararea fântănelor comunale.
 - Dosar No. 172/1937 la ora 11:30 pentru procurarea echipamentului garzilor comunali.
 - Dosar No. 173/1937 la ora 12 pentru furnizarea armamentului necesar pentru garzii comunale.
 - Dosar No. 174/1937 la ora 12:30 pentru procurarea cearceafurilor și păturilor la garda comunală
 - Dosar No. 176/1937 la ora 14 pentru furnizarea rechizitelor de birou pe anul financiar 1937/38
 - Dosar No. 177/1937 la ora 14:30 pentru furnizarea registrelor stării civile.
 - Dosar No. 178/1937 la ora 15 pentru furnizarea materialului de iluminat necesar în anul financiar 1937/38.
 - Dosar No. 179/1937 la ora 15:30 pentru furnizarea imprimaturilor, registrelor și rechizitelor de birou.
 - Dosar No. 180/1937 la ora 16 pentru arendarea cărăușitului comunal și transportul lemnelor de foc și construcție.
 - Dosar No. 181/1937 la ora 16:30 pentru arendarea dreptului de vânat.
 - Dosar No. 182/1937 la ora 17 pentru fasonarea lemnelor din parchetul anului 1937/38, precum și marcarea lemnelor.
 - Dosar No. 484/1937 la ora 17:30 pentru arendarea terenurilor proprietatea comunei.
- Licitația se va ține în conf. cu art. 88—110 din L.C.P. și a tuturor dispozițiilor și normelor în vigoare.

(Continuare la pagina 5-a)

pe o neclintită credință care mărturisesc că: „Adevărat, a înviat” Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos

Binecuvântarea Domnului să fie peste voi, cu darul și cu iubirea Sa de oameni, acum și totdeauna.

Dat în reședința Noastră episcopescă din Arad, la praznicul Învierii Domnului din anul 1937.

† Andrei
Episcop.

SPORTIVE

„GLORIA“

Taberele de muncă
ale tineretului

Jocul cu balonul, în speță fotbalul, este atât de ușor precum crede ficul.

Ca orice indeletnicire, fotbalul nu te ridică la adevărata lui valoare decât de indivizi talentați în această materie. El are o seamă de subtilități pe care nu și le pot apropria decât cei, care alieiem așa, predestinați.

Va fi inutilă orice caznă de a iniția un individ care nu are o specială înclinație pentru acest joc.

De acest adevăr — lege — ar trebui să pătrundă atât conducerea și antrenorul cât și jucătorii clubului Gloria. Jucătorii de fotbal, ca și artiștii, ar trebui să intuiască momentul oportun al apariției irevocabile a terenului.

Și să nu avem, noi spectatorii, lamentabile priveliște a unui jucător în nepăsătoare.

Situându-ne pe pista unei critici obiective, vom face câteva reflecții privitoare la „bucătăria“ clubului Gloria.

În primul rând ne vom lega de conducere. Aci trebuie să spunem că jucătorii unde răspunderea s'a fărâmiat asupra mai multor capete, nu s'a realizat nimic bun, nimic trainic. Secția de fotbal ar avea nevoie de un singur conducător destoinic, care să-și asume în plină răspundere, sau cel mult să o împartă cu antrenorul, și nu de o comisiune ai cărei membri dau bir cu fușii când este vorba de treabă.

Al doilea cap asupra căruia trebuie să se răsfrângă toată răspunderea este antrenorul. Spre regretul nostru trebuie să spunem, că dl. Hustig, actualul antrenor, nu a contribuit cu nimic la creșterea formei jucătorilor Gloriei. Ba, împotriva dacă gloriștii au o condiție în cele mai bune, și o au, în schimb tehnica și tehnica sunt execrabile. Și articulele de ultimă oră jucate de Gloria întăresc această afirmație o noastră.

Jocul decurge în același ritm accelerat și neobosit, dar în fața porții jucătorii își pierd capul, sau mai repede și-și regăsesc picioarele pentru a lovi în secunde balonul spre a înscrie.

Astfel ne-a fost dat să vedem o victorie epuizată de forțe spre sfârșitul celui, și o Glorie mereu în atac, dar în toată această superioritate de condiție

din cauza deficiențelor de tactică și tehnică nu s'a putut recupera nimic din ceea ce clujenii obținuseră cu atâta ușurință în primul timp.

Jucătorii Gloriei nu mai știu să „stop“eze o minge, nu mai știu să se plaseze, nu mai știu să se ajute unul pe altul, și veșnic uită că fotbalul nu este șah.

La jocul cu balonul se cere drept condiții necesare și indispensabile spontaneitatea și iuțeala. Speculațiunile de ordin filozofic nu se pot face în timpul disputei. Agerimea este o calitate care concurează cu succes și tehnica.

Dar dela jucătorii în declin acest lucru nu se mai poate pretinde. Și aci intervine iarăși vina conducerii și a antrenorului că nu au format din timp rezerve. Lotul divizionar ar trebui să lucreze veșnic cu un efectiv de cel puțin 15 jucători volnici.

Or, la Gloria, nici cei 11 jucători ai echipei divizionare nu sunt așa cum ar trebui să fie.

Și apoi, e suficient ca unul să lipsească și întreaga echipă e dată peste cap.

Reprezentând echipa de fotbal ca o piramidă, în vârful ei este situat centrul mijlocaș. El trebuie să aibă viziunea clară a întregului teren. De aceea el este totdeauna cel mai desăvârșit fotbalist (sau ar trebui să fie pentru ca echipa să funcționeze impecabil.)

Dobra corespunde perfect acestui post.

Lupaș, cu toate că este admirabil ca mijlocaș de margine, totuși în postul de centru al aceleiași linii se prezintă cu defecțiuni. Și făcând doar aceste schimbări se produc deodată două spărături: 1) în postul de centru mijlocaș și 2) în postul de mijlocaș de margine.

Schimbările acestea din post în post ale jucătorilor obișnuți cu rostul lor, nu pot fi decât dăunătoare.

Și iată că necesitatea rezervelor apare din nou ca ceva indispensabil.

Suntem siguri că și cei dela Gloria și-au dat seama de cele afirmate de noi și că în curând vom avea satisfacția de a vedea echipa ieșită din această pasă neagră.

R. Gorgan

O echipă cu adevărat
„națională“

Intrunită în ziua de 19 crt., Comisiunea specială O.E.T.R. a luat în discuție o seamă de probleme privitoare la activitatea sportivă din țară, luând hotărâri de o importanță covârșitoare care sunt sintetizate în acest comunicat:

1. Incunoștințarea celor în drept ca echipele naționale trebuiesc alcătuite cu respectarea proporției de 75 la sută români de origine, — indiferent dacă echipele ce reprezintă România pleacă în străinătate, sau joacă în țară.

2. Instituirea unei comisii mixte formate dintr'un reprezentat al O.E.T.R., U.F.S.R. și F.R.F.A., — care să facă cercetări cu privire la vânzarea și speșiala biletelor de football, — stabilind prețurile și eventualele vinovății.

3. Pentru aprobarea eșirii din țară a echipelor sportive și a sportivilor individuali, precum și pentru aducerea în țară a unei echipe sportive străine, solicitantul este obligat să răspundă la chestionarul stabilit, pe care îl va putea

obține dela U.F.S.R. sau Federația respectivă.

Cererile se înaintează totdeauna prin Federația și U.F.S.R. așa încât să ajungă la O.E.T.R. în timp util.

Dela comitetul Ortodox
Român din Arad-Gai

Comitetul bisericesc ortodox român din Arad-Gai, cu concursul reuniunii de cântări Doina Crișanei din Arad, vă invită Duminecă 2 Mai 1937 la orele 8 seara în sala cinematografului din Gai la un concert, cu un admirabil program compus din cântări de corul dirijat de Dl. profesor Sever Ageu.

După concert dans până în zori. Muzica Poliției Arad. Bufet excelent.

Comitetul aranjator.

Restaurantul Neptun, de pe Malul Mureșului concesionat pentru prima dată unui român — Gligorie Lascu — va fi inaugurat la Paști, în cadrul unei frumoase serbări organizată de noul concesionar.

Legea pentru reglementarea muncii publice a tineretului prevede ca tinerii să fie concentrați de două ori pe an, cum însă ea n'a fost promulgată decât la 22 Martie, nu s'a putut întocmi un program de lucru mai vast pentru primăvara a aceasta. Pentruca legea să fie totuși, pusă în aplicare s'a alcătuit un program minim care să fie realizat în întregime în timp de patru zile.

De aceea în Dumineca Floriilor s'au făcut, în toată țara, servicii religioase, în prezența autorităților, pentru inaugurarea acestor tabere de lucru ale tineretului. Trei sute cincizeci mii de tineri adunați la subcentrele unde aparțin, au ascultat serviciul religios și explicațiunile ce li s'au dat în legătură cu dispozițiunile legii, precum și în ceea ce privește înlesnirile ce decurg din aplicarea acestora, atât pentru tineret cât și pentru ară.

Luni, Marți și Miercuri s'a trecut la aplicarea pe teren a programului realizat cu 150 mii de tineri cari au rămas concentrați în 2.145 de subcentre premilitare (având în vedere că elevii, studenții, ucenicii și alți tineri reținuți în întreprinderi industriale, comerciale sau de altă natură, la orașe, vor fi împărțiți în alte tabere, în timpul vacanței de vară).

În prima zi de lucru (Luni) tinerii s'au ocupat de cimitirele eroilor și cimitirele satelor, curățindu-se mormintele, ridicându-se crucile și depun în bună stare a împrejmuirilor, aducându-se astfel un omagiu eroilor neamului și părinților fiilor națiunii. S'au curățit, apoi, curțile bisericilor și școalelor, și s'a lucrat la repararea împrejmuirilor acestora și a drumurilor ce duc spre locurile de luminare a sufletului și a minții.

Marți, tineretul a lucrat la curățirea și amenajarea fântânilor, la desfundarea șanțurilor, repararea podețelor și la așternerea pietrișului pe drumuri și ulițele satelor.

Unde a fost nevoie s'au făcut plantațiuni, s'au curățit izlazurile comunale s'a lucrat la îndiguiri, asanarea terenurilor mlăștinoase și alte necesități ale satelor.

Miercuri tinerii și-au pus brațele la dispoziția văduvelor și orfanilor ajutându-i cu munca lor.

Totul s'a desfășurat într'o atmosferă de voieșie, de buna dispoziție pe care și-o dă munca făcută cu plăcere. Și rezultatele au fost într'adevăr satisfăcătoare atât pentru tinerii mulțumiți de rodul plăcuței lor ostenele, cât și pentru săteni.

În timpul celor patru zile tinerii au fost găzduiți de către locuitorii comunelor unde au lucrat, și la întreținerea lor a servit deasemenea fondul pus la dispoziția lor de către Ministerul Muncii.

Lucrurile au fost supravegheate de șefii

Paștile șomerilor
arădani

Comisiunea de ajutoarea șomerilor din Arad n'a scăpat din vedere sărbătorirea celor ce le-au fost dați în grijă.

Deaceia șomerii cari figurează pe lista oficială vor primi, de Paști, carne și pâine pentru preluarea cărora trebuie să se prezinte în ziua de 29 cei numerați dela 1—600, în ziua de 30, dela 601—1200 și la 1 Mai dela 1201—1900.

de subcentre și ajutoarele lor, iar medicii de circumscripție le-au dat asistența medicală.

Legea muncii în folos obștească a început, prin aceasta, să fie aplicată și încă în mod cu totul mulțumitor. Tinerii au înțeles că nu e vorba de o obligație neplăcută, ci de o operă care le folosește lor, în primul rând. Spiritul de disciplină, de abnegație și de acțiune pentru a nu ne lăsa energia risipită în vânt, va pătrunde mai adânc în sufletul fiecăreia oțelindu-l pentru viața individului și mai ales pentru aceea a națiunii și a Statului.

În afară de acestea în sufletul fiecăreia crește mulțumirea datorată de bunădispoziție care, la rândul ei, este generatoare de acțiuni sănătoase, — la vederea rodului unei munci care este, în același timp și o distracție.

Inaugurate în acest fel, taberele de muncă sunt o binecuvântare pentru țară. Incurind satele noastre vor avea un aspect plăcut, de curățenie și sănătate și fiecare tânăr va căpăta o mare încredere în el însuși, în capacitatea lui de muncă, fiecare va avea dovada că însemnează ceva pentru el și țară.

Cele patru zile au fost o elocventă dovadă că tineretul nostru este compus din elemente de cari ne putem mândri și cu cari se pot realiza frumoase lucruri și fără marșuri și mai ales fără a-i înregistra în diferite grupări politice, fără a-i face revoluționari, anarhiști, fără a le ucide respectul pentru bătrâni, ci încadrându-i și mai mult în Stat, cuvânt care trebuie să se bazeze pe muncă, ordine, disciplină.

2000 de demisii
primito de d.
Mihalache

În urma comunicatului dat de d. dr. Lupu, președintele organizației Capitalei, în cazul d-lui Ilarie Dobridor, conducătorul organizațiilor tineretului național-țărănist, toți șefii de sectoare ai tineretului s'au solidarizat cu fostul lor conducător, demisionând, în semn de protest împotriva hotărârii luate, din organizația Capitalei.

Actul de solidarizare al șefilor de sectoare cu d. Ilarie Dobridor n'a rămas izolat.

Toți șefii de sectoare au avut o constătuire, la care s'a precizat sensul luptei începute de tineretul național-țărănist al Capitalei.

D. Ilarie Dobridor a ținut să accentueze că lozinca acestor lupte este clară și lipsită de orice echivoc: tineretul se menține, cu toată hotărârea pe poziția programatică, fixată de d. Ion Mihalache la Câmpulung, și înțelege deci să lupte cu ultima energie pentru redresarea partidului pe această linie.

„Tineretul — în această luptă — socotește ca indispensabilă purificarea partidului de toate elementele cari compromit, lupta democratică prin cărdășia comunistă.

Obiectivul este deci precis, împotriva comunismului și a celor ce au pactizat cu comunistii“.

Șefii de sectoare, d-nii: Ion Baloiu, I. Crăciun și C. Rădulescu, au prezentat demisiile a 2000 membri din organizațiile tineretului Capitalei.

Desmembrarea partidului național-țărănesc

Tineretul în contra doctorului Lupu - Bisericițele din partid

Partidul național-țărănesc ne oferă astăzi spectacolul cel mai delicios al vacanței politice, ce-a survenit după alegerile comunale din București.

Crezând că organizația liberală și opera constructivă a primarului Al. G. Donescu va putea fi umbrată de patima politică, doctorul Lupu, șeful organizației național-țărăniste din București, a încheiat pacte electorale cu grupările de stânga reușind să transforme întrunirile de propagandă în „întruniri comuniste” — după chiar caracterizarea dată de unii național-țărăniști de marcă.

S'a întâmplat însă că tineretul național-țărănesc, care se vrea viu și puternic pe linia programului schițat în vară la Câmpulung de către chiar d. Mihalache, program cu precise accente naționaliste, să se declare nemulțumit și dacă nu să saboteze reușita coreligionarilor politici în alegeri, dar să o privească cu multă indiferență.

Doctorul Lupu, nemulțumit că n'a reușit în sectorul lui să ia măcar mizerabila cincime care i-ar fi măgulit vanitatea de titirez al democrației și pion al frontului popular, a făcut niște declarații în cari acuză pe d. Ilarie Dobridor, șeful tineretului național-țărănesc din București, de sabotaj.

Intervine d. Mihalache

D. Dobridor, a vrut să răspundă „doctorului” arătându-i greșala ce a făcut-o atunci când a înjugat la carul comunismului întreg partidul, dar d. Mihalache i-a interzis făgăduindu-i o vagă și iluzorie satisfacție.

Ideolog și idealist, d. Dobridor a demisionat din organizația Capitalei condusă de „doctor” solidarizând cu sine — după cum era și normal — pe cei 2000 membri ai tineretului.

Unde dai și unde crapă

D. Mihalache, pentru a preintimpina a defecțiuni cu dezastruoase urmări pentru partid, a delegat ca șef al tineretului din Capitală pe d. I. C. Petrescu, fost sec etor general al Ministerului Educației Naționale, pe timpul ministeriatului d-lui D. Gusti.

Element bine pregătit, d. I. C. Petrescu, se bucură de aprecierea unanimă a tineretului național-țărănesc din întreaga țară, așa că d. Mihalache a fost îndeașuns de diplomul atunci când l-a investit drept urmaș al d-lui Dobridor.

Dar... d. I. C. Petrescu, n'a făcut și nu va face pe placul nimănui, ci se va solidariza — după cum informează cercurile serioase — cu d. Dobridor.

Socoteala d-lui Mihalache a dat și de astădată greș, și acum are de ales între:

excluderea doctorului comunist Lupu sau demisia în bloc a tineretului.

Care dintre aceste două alternative se va înfăptui, nu se știe încă.

În orice caz, partidul d-lui Ioan Mihalache, se află în faza premergătoare unei totale desmembrări.

Prin plecarea d-lui Vaida și situarea lui pe planul preocupărilor naționaliste moderate, partidul a pierdut nu numai câțiva fruntași politici distinși dar și un însemnat procent de votanți.

Reîntregirea partidului prin revenirea doctorului Lupu, în loc să-l consolideze, a contribuit la comunizarea partidului, îndepărtând din cadrele lui și bruma

de corectitudine politică ce a mai rămas

(Dealtfel această comunizare este evidentă și în organizațiile județene. În afară de întrunirea de anul trecut dela Timișoara unde s'a salutat cu pumnul, strâns, subliniem procesul blocului democratic dela Arad. Martorii apărării au fost național-țărăniștii fruntași ai organizației arădane, iar avocați apărători au fost doi național-țărăniști și un evreu care prin chiar această calitate este susceptibil de comunism.)

Oștile stau față'n față

Și acum, partidul d-lui Ion Mihalache, anemic emul al lui Dobrescu Argeș, este împărțit tot atât de frumos cași... punctele cardinale ale pământului, adică în patru părți:

I. D. Iuliu Maniu și maniștii, care azi „se declară” mâine „rectifică” și poimăine „pertractează” asupra atitudinii de urmat în cadrele partidului.

II. D. Costăchescu și Călinescu — centriști — cari fac cu ochiul d-lui Vaida, țintind la răsturnarea d-lui Mihalache și la nerecunoașterea politicii maniste.

III. Dr. Lupu cu dragostea lui pentru „Frontul Popular” și cu principiile comuniste pe cari vrea să le imprime întregului partid, și

IV. Tineretul în frunte cu d. I. C. Petrescu și Ilarie Dobridor, cari vreau să atragă partidul în albia unei democrații naționaliste.

...Și deasupra tuturor bietul domn Ion Mihalache, dascăl din Topolovenii Muscelului, care are astăzi misiunea să calmeze spiritele, să impace dușmăniile personale, să netezească asperități doctrinare ce se bat caz în cap — stânga și dreapta — și apoi să poată guverna.

Nimic din toate acestea nu va putea face însă mult prea modestul președinte al partidului.

Cel mult, el poate calma spiritele amăgindu-le cu nădejdea unei scadențe ce-l va pune în posesia ciolanului năzuit.

...Atunci când această scadență nu se va realiza d. Mihalache, secndat de soborul pușinilor prieteni ce i au mai rămas, poate liniștit cânta întregului partid... „Veșnică pomenire”.

...Și această dotă nu este nici decum departe!

Gheorghe Voicu

Protecția muncii naționale

Presă noastră, începând dela stânga spre dreapta, a vânturat, în ultima vreme, o mulțime de svonuri în legătură cu legea pentru protecția muncii naționale, publicând și diferite proiecte.

Suntem în măsură să afirmăm că toate aceste svonuri n'au alt scop decât să tulbure starea spiritului de liniște din țară, pentruca cei interesați să poată pescui în apă tulbură.

Guvernul nu dorește decât

Se pregătesc grandioase serbări hippice la Arad

cu ocaziunea campionatului calului de armă
Vor participa cei mai distinși călăreți din țară

D. căpitan Mircea Bălțeanu, secretarul societății Hippice din Arad, întors decurând din Capitală este în măsură să ne dea următoarele informațiuni:

Marile concursuri pentru campionatul calului de armă pe întreaga țară, se vor ține în zilele de 11, 12 și 13 Iunie a. c.

Programul

concursului a fost incredințat spre alcătuire, organizare și supraveghiere de către Inspectoratul General al Cavaleriei, dlor general Georgescu, comandantul brigăzii de Cavalerie din Arad și căpitan Mircea Bălțeanu, secretarul Societății Hippice și constă din trei probe:

I. Dresaj

II. Alergare pe 32 km. fond

III. Probe de obstacole ținute pe hipodromul „General Bălăcescu” din cetate.

Vor participa la acest grandios

concurs cei mai străluciți călăreți din țară. Și dat fiind că faima reștilor români a trecut de muniți, probele promet să ofere spectacol cât se poate de ales.

Iotrecerea va fi și mai interesantă având în vedere că se împărți premii în valoare de 150.000 Lei oferite de prefectul dețului, primăria Aradului, Camera de Agricultură și de marile instituții industriale și comerciale din Arad.

Tot cuprinsul celor trei zile va fi ocupat de programul concursurilor și serbărilor, așa încât orașul să intr'o neîntreruptă sărbătoare.

În ziua a treia, adică la 13 Iunie, oficialitățile vor oferi distinșilor călăreți, un banchet, în sala mare a Teatrului Cultural.

Vom mai servi cititorilor noastre și alte amănunte în legătură cure concurs care face onoare Aradului.

Condamnarea legionarilor cariauucis pe Stelescu

Opt condamnați la muncă silnică, doi la câte 10 ani

Marti a continuat în fața sec. I-a a consiliului de război C. 2 A. procesul celor zece legionari care i-au omorât pe M. Stelescu.

Deliberarea

După ultimul cuvânt al acuzaților d președinte dă citire întrebărilor de culpabilitate la au răspuns consiliul.

Consiliul a intrat în deliberare la ora 11:45.

După o oră și 10 minute, consiliul aduce cu unanimitate de voturi următoarea

Sentință:

Carătănase Ion, absolvent Academia comercială, condamnat la muncă silnică pe viață.

Bozântian Iosif, avocat, condamnat la muncă silnică pe viață.

Curcă Ștefan, student, condamnat la muncă silnică pe viață.

Pele Ion, student, condamnat la muncă silnică pe viață.

State Grigore Ion, șofer, condamnat la muncă silnică pe viață.

Athanasiu Ion, student, condamnat la muncă silnică pe viață.

Bogdan Gavrilă, student, condamnat la muncă silnică pe viață.

Vlad Rađu, student, condamnat la muncă silnică pe viață.

Georgescu Ștefan, student, condamnat la 10 ani muncă silnică.

Trandafir Ion, student, condamnat la 10 ani muncă silnică.

Toți acuzații au mai fost condamnați și la câte 100 Lei despagubiri de judecată.

Condamnații, după pronunțarea sentinței, au făcut recurs.

Este, aceasta, o sentință care arată că legea este în vigoare, că tinerii sunt în măsură să facă dreptate, prin crime cari trec în cadru statutelor lor, în acela al Codului Penal al țării, — în loc să slujească teresele Patriei, pe care spun că iubesc atât de mult, prin munca constructivă, care este cea mai indicată și cea mai puternică armă a apărării noastre.

„Granița”

urează taturor cititorilor, prietenilor și colaboratorilor săi:

Sărbători fericite!